egujabb.
bezártakor Pestről a követ-
rgönyt veszszük:
s 14. délutáni 3 órakor. (A
gánsürgönye.)
rosának a trvhatóságok ügyé-
küldöttsége minden lehetőt
folytatja müködését. Egyfelül
ánulnak, miszerint a törvény-
ása el fog halasztatni, másfe-
túlvitele sürgettetik. Reméllni
isztujitás be fog til-
alközép s a negyvennyolczas
yütt tanácskoztak.
n, május 12. Az orosz császár
on, május 13. Az alsóház a
a vonatkozó billt 220 szavazattal
a, május 13. Az itteni erődök
á vétettek, mivel attól félnek,
forradalmi csapatok valamely
nek el.
május 13. A császár azon indit-
országi ügyben együttes lépés
gáévá tette. Francziaország azt
nagyhatalmak, egy felállitandó
akorlati határozatokat létesitse-
, május 13. Tegnap este nagy-
járkáltak a Faubourg du Temp-
endzavarások azonban nem for-
két elfogatás történt. A „Gazette
erint a hétfő óta elfogottak szá-
on, május 13. A „Times“-nek
virata szerint a kiküldött felmé-
Daria földszoros átfurását kivi-
tkoztatta.

zgazdászat.
hátborunk. A hideg és
kban aggodalommal tekintettek
lóskerti gazdák ezen évi szüret
ogy a venyigékből ki fog veszni
nységi erő, azonban a szép és ál-
apokban örömmel csalatkozánk;
tt igen jól indul, s a gazdák vig
Csak aztán e hitökben ne csalat-
reczen, május 14. Az életárakon
ás nem történt. Kenyeret elég
llitottak, mérsékelt árak mellett
dségfélét a feletébb kedvező idő-
ben, mind a helybeliek mind a kis
n sokat és igen szépeket állitot-
rendelkezésére.
árakon sem történt semmi vál-
k már pár hét óta a legkedvezőbb,
mindennapi, kerteink, mezőink s
reménynyel kecsegtetnek.

. 14. Cs. arany 5.86. ezüst 121.50
kiadótulajd. Oláh Károly.
: Borosty ... Sándor.

S.
atrice
önökség a t. cz. közönséget e
urak e részben számosan hozzá
elvübb biztositási föltétele-
enegy, cz országban létező ha-
erint a sokfelé elágazott üzlete
nak a jégkárbiztositásoknál is
s mas egyéb felek részéről nyil-
söbben történik a biztositás,
kezdeményezni, mi által már a
jogosan igénybe vehető.
i folvilágositással legnagyobb
z Jakab,
1762. sz. a.

természeti valóságban, u. m.
budai, czigelkai, csizi, egri, gleichen-
bergi, halli, ivándai, karlsbadi, mari-
enbadi, parádi, szelterviz, polenai,
szolyvai és szulinyi,
az elő nem soroltak elöleges megrendelés ut-
ján kaphatók jutányos áron 164. 2—
Geréby és Hannignál.

1870. II. évfolyam. 95. szám. Hétfő, május 16.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Félév re 5frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz Vecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.
Hirdetési dij:
5 hasábos petit sorért 5 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyilttéren megjelenő közlemény 5 hasábos sora 15 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

A pénteki botrány.

A kormánypárt mamelukhada pénteken ismét oly parlamenti botrányt követett el, mely izgalomba hozza mindazok vérét, kiknek szivükön fekszik az alkotmányosság fejlődése Magyarországon. Lehetetlen el nem keseredni az embernek, ha látja, mint sülyed napról napra jobban belé a kormány és pártja a jogfeladás örvényébe. Az a gyáva és lealázó politika, melyet a többség a 67-es alku megkötése által inaugurált, naponkint ujabb megszégyenitő áldozatokat követel a nemzettől. Az ország függetlenségét már odaadtuk Bécsnek: feláldoztunk mindent, mi egy állam önállóságára mulhatlan szükséges: pénzügyet, hadügyet, diplomatiai külképviseletet, és kaptunk helyettük cserébe egy oly államjogi állapotot, mely Magyarország legsarkalatosabb érdekeinek elintézését Bécs befolyásától teszi függővé.

De még mindez nem elég. Ugyanazon kislelkü és félénk politika, mely megsemmisité a 67-ki kiegyezés által hazánk önállását, az állami élet minden terén folytonos ballépésekre ragadja a kormányt és uszályhordozó pártját. Minden áron fen akarván tartani az általuk teremtett állapotot, csak hatalmuk megszilárditására gondolnak, nem törődve azzal, hogy az általuk választott eszközök megcsorbitják az ország alkotmányosságát, tönkre teszik municipális önkormányzati jogát, megakasztják évtizedekre szabadelvü fejlődését, és előkészitik a bureaukratikus államot. Vagy nem oda vezet-e ez a centralisatio, mely által a kormány minden hatalmat és minden közérdeket saját kezébe akar öszpontositani?

De még ennyi sem elég a 67-ki politika szomoru höseinek. Pénteken magán a képviselőház jogain ejtettek csorbát, egy oly határozat által, mely annál kárhozatosabb, miután a kormány bármikor fog hivatkozhatni rá, mint alkalmas praecedensre. Értjük a határozatot, melylyel a többség elfogadta azon módositványt, melyet a méltóságos főrendek a főszámszékre vonatkozó törvényjavaslaton tenni jónak láttak.

Országgyülési rovatunkból ismerhetik olvasóink ez ügyet. A képviselőház elfogadja a főszámvevőszék felállitására vonatkozó törvényjavaslatot, melynek egyik pontja meghatározza, mikép a főszámvevőszéki elnököt az alsóház candidálja. A törvényjavaslat áttététik a felsőházhoz, mely azt azonban oda módositja, hogy a főszámvevőszéki elnök candidatiojában a felsőház is részt vegyen.

A képviselőház központi bizottsága, mely elé az ekép módositott törvényjavaslat viszszakerült, határozottan a módositvány elvetését ajánlá, s a bizottság előadója csanádi Szontagh Pál, meleg szavakkal tudatá pénteken a házzal e véleményt. Az erre kifejlődött élénk vita azonban szokás szerint azzal ért véget, hogy a kormánypárti többség 59 szavazat-többséggel elveté a központi bizottság véleményét és elfogadá a főrendiház módositványát.

Nehéz dolog visszafojtani azon fölháborodást, melyet e határozat kelt. Mert e határozat által a többség gyáván lemondott a képviselőház jogairól, és alázatosan meghajolt a főrendek akaratának. Ghyczy Kálmán kimutatta kérlelhetlen logikájával, hogy a főrendiháznak semmi joga sincs részt venni a főszámszék elnökének candidatiójában. A törvényjavaslat ugyanis nyiltan meghatározza, mikép a számvevőszék elnöke önálló, független, a ministeriummal coordinált hivatalnok lesz. Valamint tehát alkotmányos fogalmak szerint a ministerium csak az alsóháznak lehet kifolyása, ugy a számvevőszék elnökének is annak kell lennie. Ministerekre nézve továbbá a biráskodási jog a főrendi táblát illeti, következésképp tehát a felsőház fog biráskodni a számvevőszék elnöke fölött is, mint a ministerekkel egyenrangu állami tisztviselőn. De a főrendeket egyszerre választás és biráskodási jog nem illetheti meg, sem a mult kor analogiájából, sem igazság és méltányossági szempontból nézve.

Ezen argumentatióval Ghyczy egyuttal megczáfolta Deák Ferencz gyenge érveit is, ki pénteken egyáltalán igen szerencsétlenül beszélt. Ha nem viseltetnénk oly nagy tisztelettel Deák F. egyénisége iránt, elmondanók, mit tartunk mi pénteki szomoru szerepléséről. Nem hisszük azonban, hogy a közvélemény egyhamar elfeledhetné a jobboldal vezérének kevéssé irigylendő magatartását a pénteki vita alkalmával. Ha Deák Ferencz nem beszélt volna pártja clubbjában s az ülésben oly melegen a főrendiház módositványának elfogadása mellett, bizonyos, hogy a jobboldal függetlenebb tagjai az ellenzékkel szavaztak volna. Első sorban tehát mindenesetre Deák Ferenczé az érdem, hogy a többség oly meghunyászkodó és lealázó határozatot hozott. Méltó-e ily szereplés azon férfiuhoz, kit a közvélemény eddigelé pártja egyik legszabadelvübb tagjának tartott?

De mit szóljunk azon valóban jezsuita magatartáshoz, melyet a kormány tanusitott ez ügyben? Hisz kérem, ez netovábbja az elvtelenségnek, melyre egy Machiavelli is büszke lehetne. Az alsóházban elfogadja a kormány a számvevőszékre vonatkozó törvényjavaslatot egész terjedelmében, látszólag tehát azon pontot is, mely az elnöknek az alsóház általi candidatiójára vonatkozik. És midőn a főrendek módositást tesznek ezen ponton, a kormány nem mer, vagyis jobban mondva nem akar védelmére kelni a felsőházban azon javaslatnak, melyet az alsóházban elfogadott, sőt egyik tagja, Festetich gróf, szintén a módositás mellett szavaz. Nem ugy tünik föl ezen eljárás, mintha a kormány a felsőház által akarná eléretni czélját az alóházban? És nem-e volt igaza azon képviselőnek, ki azt állitá pénteken, hogy tisztességes kormány nem követhet ily megbotránkoztató eljárást? A jobboldal szolgaisága azonban szentesitette ez eljárást, és meghunyászkodtatá a képviselőházat a méltóságos főrendek előtt. Hogy a főrendiháznak ily tapasztalatok után többször is leend bátorsága éreztetni felsőbbségét a képviselőházzal, azon kétkedni sem lehet. A méltóságos urak meggyőződtek pénteken, hogy nekik csak akarni kell — s azonnal járszalagon vezethetik a nemzet képviseletét. Az első kisérlet sikerült, és igy egy oly praecedens van megállapitva, melynek keserü következményeit csakhamar megfogja érezni az ország. A jobboldal a pénteki határozat által hallgatagon elismerte, hogy a képviselőháznak nincs más rendeltetése, mint elvégezni a méltóságos főrendek számára a fölmerülő terhes munkálatokat, kik aztán kényük kedvük szerint visszavethetnek oly törvényjavaslatokat, melyeknek szabadelvüsége nincs inyükre.

Ime, a kormánypárt jogfeláldozó politikája szerencsésen oda juttatott már bennünket, hogy 15 millió ember képviselőinek meg kell hajolnia egy csomó kormányhivatalnok, püspök és főur előtt, kik törvényhozási jogukat egyedül a mult idők traditioinak köszönhetik. Vigyázzunk uraim! A felsőház ma nem az, mi 1848 előtt volt. Akkor a nemzeti ujjáébredés árja magával ragadta a főrendeket is, mert a negyvenes évek főrendi táblája nem vezérelte az eseményeket, hanem az események által vezéreltetett. Ma ellenben vezérszerepre vágyik e conservativ és ultramontán testület, és lépten nyomon érezteti a nemzet képviseletével, hogy nem ennél van a souverainitás.

A 67-es alku óta meghajoltunk, engedtünk mindenütt és mindenben. Még csak az volt hátra, hogy meghajoljunk a felsőházi feudalismus szomoru vitézei előtt is. A kormánypárt gyávasága folytán ezen lealázó lépés is megtörtént pénteken. Igy sülyedünk napról napra mélyebben a jogfeladás, a viszszaesés, a szabadelvütlenség, a lemondás fenyegető és szégyenitő örvényébe.

Borostyáni N.

= A „Magyar Ujság“ vasárnapi számában Irányi Dániel közzéteszi **Kossuth Lajos** azon alkotmánytervét, melyet nagy hazánkfia még 1851-ben készitett, midőn Kiutahiában volt letartóztatva. Kossuth ez alkotmánytervet f. évi május 5-én küldte meg Irányi Dánielnek, egy levél kiséretében, melyben következőleg szól:

„Leirattam ön kivánsága szerint a lomtáromból ügygyel-bajjal kikutatott alkotmánytervet is, s ide rekesztve küldöm. — — — Ezen terv több nyelven már rég a nyilvánosság birtokában levén — — — — nekem nem lehet semmi beleszólásom abba, hogy ki mit s mennyit akar belőle felmelegiteni; hanem annyit mégis megjegyezni kivánok, hogy a terv 19 év előtt iratott, azóta haladt a világ s a világgal én is; détailjokban egyet-mást most talán másként irnék, de az elveket, melyek a szerves test „ossaturáját“ képezik, ma is igazaknak söt örök igazságoknak hiszem. Ön lássa mit csinált vele.“ stb.

Kossuth a népfölség, vagyis önkormányzat főalapelvére fekteti alkotmánytervét, kijelentve, hogy határozott ellensége a központositás eszméjének. Erre nézve igy szól:

„Én tehát mint magyar, ismerve nemzetem jellemét s osztozva benne, én hazám jövendőjét nem a hatalomban, hanem a szabadságban keresem. Beszéljenek „erős kormányról“ azok, kik a „rend“ ürügye alatt uralomra vágynak. Én azt hiszem, hogy a rendnek nincs erősebb biztositéka, mint megelégedés, mely csak szabadság alapján lehetséges. Én tehát ellene vagyok a központositás eszméjének; én gyülölöm a mindenhatósági irányt ugy a törvényhozó, mint végrehajtó hatalomnál, és soha sem fogok kezet nyujtani oly intézvények behozatalához, melyek egyrészt ellenkeznek az emberijogokkal, miket az államnak védeni s nem elnyelni kell; másrészt ellenkeznek a politikai szabadsággal is, mert a hatalmat csak a szabadság rovására lehet öszpontositni.“

E nagy érdekkel biró javaslatra visszatérendünk még, mihelyt közlése beleend fejezve.

= **A központi bizottság** szombaton délutáni 4 órakor ülést tartott, melyben a tiszai koronajavak megváltásáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta s azt el is fogadta.

= **A köztörvényhatóságokról** szóló törvényjavaslat fölötti tanácskozás gyorsan foly a Deák-körben. A 27-es bizottság már a javaslat 54-dik szakaszáig haladt, s a szerkezetet lényegtelen módositásokkal elfogadta. — Előre lehetett tudni, hogy a jobboldalnak nem leend bátorsága ellenezni a nevezet javaslatot.

= **A pénzügyi bizottság** a „P. N.“ szerint szombaton az eszék-sziszeki vasutvonal tervezetével foglalkozott, melynek vonala most már szabatosan kivan jelölve. A bizottság azonban nem fejezte még be tárgyalását.

= **A „Reform“** szerint a kormány elfogadta azon memorandumot, melyet ifju Ráday G. kormánybiztos az **alföldi rablóügy** tárgyában benyujtott. Lépések tétettek, hogy a szegedi vár megnyeressék a katonaság kezéről, valamint elindittatott ő felségéhez a fölterjesztés egy e tárgyban szükségesnek mutatkozó póthitel erdekében is.

= A képviselőház osztályai szombaton a **békebirákról** és a birósági végrehajtókról szóló törvényjavaslatokat tárgyalták. Az előbbit minden osztály elvégezte már, és több kevesebb módositásokkal el is fogadta. Az utóbbi tjavaslat azonban a legtöbb osztályban eddigelé csak általánosságban tárgyaltott.

= Pénteken délután a **bankenquéte** ülést tartott, melyben ezuttal egy vidéki szakértő: Lichtenstein József miskolczi lakos véleménye hallgattatott ki. Több tekintetben érdekes előadásából a következőket emeljük ki: Szóló a bankügyre vonatkozólag sulyt fektet a valuta helyreállitására s a monarchia két felében egyenlő bankrendszert ajánl, mely a kormánytól teljesen független legyen. Erre nézve első sorban az osztrák nemzeti bankkal kellene oly egyezkedést kötni, mely szerint a bank Pesten egy tökéletesen független fiókot állitana, és ennek direktorát a magyar kormány nevezné ki. A magyar fiókok számát a nemzeti bank szaporitaná és azokat összes készletének 1/3 dotatiójával látná el. Ezek fejében a 80 millió adósság iránt megállapodást kellene eszközölni és a bank privilegiumát lejártáig respektálni. De ha ez alku nem sikerülne, akkor független bank felállitásáról kellene gondoskodni. Kiemelte azt is, hogy a valuta helyreállitást a nemzeti bank is teljesithetné az államjegyek bevonásával. Sulyt fektetett továbbá a magyar pénzintézeti congressus megtartására, és a hitelintézeti engedélyezési rendszer javitására.

= **Kerkápolyi** ur köztudomásulag egy intézkedéssel elrendelte, mikép a magyar királyi **honvéd-tisztek** minden fizetése és vagyona 300 forinton felül lefoglalható, ha követelés forog fön ellenük. Ez intézkedés általános fölháborodást idézett elő a honvéd-tisztikar körében, és mint a „Honvéd“ irja, nagyszámu honvédtiszt készül beadni lemondását, mihelyt uj állást vagy magánhivatalt találtak. A közös hadseregben szolgáló tiszteknek csak fizetésük harmadrésze foglalható le. Miért nem intézkedik a kormány hasonlóan a honvédtisztek fizetéséről is? A „Honvéd“ fölhivja e visszás intézkedésre gr. Andrássy figyelmét, Kerkápolyi urról pedig katonai őszinteséggel igy nyilatkozik: „Könnyebb volna egy római pápát arra birni, hogy magát körülmetéltesse, minthogy pedans professort arról meggyőzni, hogy valamiben nem volt igaza.“ Egészen ráillik Kerkápolyi urra.

= Magyarország katonai főparancsnoka, báró **Gablenz** lovassági tábornok, a közelebbi katonai kihágások folytán egy körlevelet intézett az ezredparancsnokokhoz, melyben fölhivja figyelmüket e kárhozatos kihágásokra, melyek által nemcsak a békeszerető lakosság nyugalma, hanem az egész katonai rend tekintélye is szenved. — Elismerjük, hogy e körrendelet igen dicséretes hangon van tartva, azonban gyakorlati eredményt nem igen várunk tőle. A katonaság gyakori kihágásai csak akkor fognak megszünni, ha megtiltatik a szolgálaton kivüli fegyverviselés, mely egyedüli kutforrása minden botránynak.

Ujdonságok.

* **Mükedvelői előadás** volt tegnap a szinházban, azaz, hogy szabatosabban fejezzük ki magunkat: csak hallottuk, hogy valakik, valamely jótékony czélra előadtak valamit. Ezt is csak esetleg hallottuk. Miután a rendezőség nem érdemesité lapunk szerkesztőségét arra, hogy legalább a szinlapot küldje be, nem is tartjuk föladatunknak az előadásról szólani. Belépti jegyeket annál kevésbé jutott eszébe a rendezőségnek szerkesztőségünk számára fentartani. Miután az előadás, mint halljuk, jótékony czélra történt, a szokásos tiszteleti jegyeket nem is arrogáltuk számunkra. Hanem annyi udvariasságot mégis megkövetelhetének a rendezőségtől, hogy legalább föntartott volna a szerkesztőség számára egy-két jegyet. De ama bizonytalan valakik még erről is megfeledkeztek, s igy legjobb akaratunk daczára sem kaphatánk helyet. Nem tudjuk, kiken mulik e fitymáló gondtalanság, hanem annyi tagadhatlan, hogy sem eszélyt, sem udvariasságot nem árul el. Mindenesetre nem mi vagyunk okai, hogy nem szólhatunk az előadásról.

* **A debreczen-szatmári vasutvonalon** tegnapelőtt botrányos szerencsétlenség történt Körtvélyes közelében. Ugyanis, a mozdonyvezető ittas állapotban levén, a vonat — sebes röptében — lesiklott a sinekről, a teherhordó kocsikon vagy 30 ember ült: ezek leborultak a töltés mellé, nagyobbára megsérültek, nehányan pedig halálos sebet kaptak. A még épen maradt utasok erre felkerekedtek, a részeg mozdonyvezetőre rohantak, hogy vigyázatlanságáért megbőszülják, de a vétkes futással kimenekült a felbőszült nép kezeiből. — Nem első eset ez már e vonalon; valóban ily avatatlan kezek jó előre elrémitik a közönséget az utazástól, és ugy látszik, ezek az emberek nem tanulnak a magok kárukon sem.

TÁRCZA.

A tűzpróba.

Regény az amerikai életből.

— Irta: Dr. Williams J. B. —

(Folytatás.)

— Ugy látom — szólt Milburn — igazam volt és ön is mint a többi, bolondnak képzel. Meglepő ön előtt a XIX-dik században oly emberre bukkanni, ki az elixizium vize után kutat, azonban ön megtestesült materialistát lát maga előtt, ki azt hiszi, hogy előbb-utóbb föl lesz deritve az ember létének mysteriuma. Valóban én azt hiszem, eljő az idő, midőn nemcsak minden betegséget elhárithatunk, hanem életünket is egészen a végtelenségig nyujthatjuk. A titok kutatása az, mely engem órákig elfoglal e teremben. Valaki ezt még kitalálja valaha; — miért ne lennék épen ez a valaki? Miss Martinezu és mistress Atkinson alhatják örök álmukat, ha nekik ugy tetszik, de én megvallom, hogy engem, e gondolatra borzadály fut el. Én örökké szeretnék élni.

— De hát mégis csak hisz ön a lélek halhatatlanságában? — kérdé Reginald.

— A lélek? Ejh! Az egész csak a papok dicsősége. Ha elhal az agyvelő, eltünik a szellem és a lélek, és az utóbbi agyvelő nélkül ép oly kevéssé élhet, mint a zene hangját nem lehet képzelni a nélkül, hogy a müszerre, a melyből az eredetét veszi, ne gondoljon az ember.

Dr. Charlton érzé, hogy hasztalan fáradság lenne, tévtanait czáfolgatni, bármily kevés erőködésébe kerülendett sophysmáit tönkretenni. Jól tudta ő, hogy ha valaki a skepticismus e fokára jutott, megtéritése csak hiu kisérlet lenne.

Milburn érteni látszott e hallgatást.

— Jöjjön doktor — szólt. Az előbb azt mondtam önnek, hogy már eleget beszéltünk metafizikáról, és most mégis ujra beletévedtem abba. Hadd mutogassam meg önnek ritkaságaimat is.

Ezt mondva nehány szekrényfiókot nyitott föl, melyekben a legszebb és legritkább pénzek és érmek gyüjteménye volt. E ritkaságok vizsgálása és bámulásába oly nagyon elmélyedt Reginald, hogy észre sem vette az idő haladását. Midőn végre órájára tekintett, vette észre, hogy nemsokára kettő lesz éjfél után.

Még egy pohár pezsgőt kell előbb velem üritnie — a kedvemért — szólt Milburn.

A doktor bármennyire is nem volt inyére e kinálgatás, nem sokat vonogatta magát. Egy pár pohár borral több vagy kevesebb — gondolá — kevés különbséget tesz. Követé tehát a házi urat ama szobába, amelyben előbb voltak s leült ismét a pamlagra, mig Milburn egy üveges szekrényhez ment s a vendégnek hátat forditva, észrevétlenül egy kevés fehér port hintett a poharak egyikébe. Azután egy üveg Veuve-Clignot-t vett elé s az asztalra helyezte azt. Egy perczczel később a dugó a boltozatig pattant s a habzó nedv a poharakban pezsgett. A porral vegyült poharat Milburn vendége felé forditván, ez minden habozás nélkül fenékig üríté azt.

— Hogy izlik önnek e bor? — kérdé Milburn.

— Lehet hogy csupán képzelődöm, de nekem ugy tetszik, mintha kissé kesernyés ize lenne.

— Kétségkivül csak képzelődés doktor; — ez valódi Clignot. Igyék még egy pohárral.

Milburn ismét megtölté a poharat, melyet Reginald megint kiüritett és ugy nyilatkozott, hogy előbb kétségkivül csalódott, miután most semmi keserü izt nem érez.

Ujra szivarra gyujtottak, melynek kellemes illata az egész szobát eltölté, de néhány percz mulva Milburn hirtelen felállott és igy szólt.

— Bocsásson meg doktor — ne kimélje azt a bort, — én mindjárt visszatérek.

Reginald mitsem gyanitva, kényelmesen fujta szivarja füstjét a levegőbe s elhelyezkedett a pamlag egyik szögletében. Egyszerre zugás támadt fejében, mely nem a legkellemesebbnek mondható érzést idézte elé; majd fülében érzett valamit, mintha énekeltek volna abban; a tárgyak, amelyekre szemét veté, nőni kezdtek és különféle szint öltének. Ő ezt a bor hatásának tulajdonitá és legkevésbbé sem nyugtalankodott. Lassankint kimondhatlan édes zsibbadás lepte el tagjait; még kényelmesebben kinyujtózott a pamlagon és lehunyta szemét. Most zavarodni kezdének gondolatai. Bájos tájképek merültek föl lelke előtt, édes olvadozó zenét hallott, de néhány percz mulva már sem hallott, sem látott többé. Mély álomba merült.

Öt perczczel később megnyilt az ajtó és belépett Milburn azzal az idegennel, kit a Taylorféle étcsarnokban láttunk s utána Carlford a rablók alelnöke.

— A szunyal megtette hatását, — szólt Milburn ördögi vigyorgással. — Nos, fiuk, öleljétek föl, és vigyétek le.

— Ugy cselekszünk, — szólt az idegen, ki nem volt más mint a lelkész, az előttünk már ismeretes rabló.

— Csakhogy megint megkerithettük ezt a sehonnait, ki már egy izben tőlünk megszökött, — nevete Carlsford, midőn a fiatal orvost vállánál emelé föl, mig a lelkész két lábánál fogva nyalábolta föl.

Igy vitték le a lépcsőkön a ház elé, hol már kocsi állott. Az első ülésen végig fekteték az áldozatot; Milburn és Carlsford a hátulsó ülést foglalták el. A lelkész fölugorván a bakra, bekiáltott a kocsiba:

— Hová?

— A magános lakba! — válaszolt Milburn.

Az ellenség hatalmában.

Midőn e merényt véghez vitték a gonoszok, abban az időben nem kis nyugtalanságot és izgalmat szült több tekintélyes egyénnek titokszerü eltünése, melyet még a gyakori éji betörések is fokoztak. Az eltüntek nagyobb részben ismert polgárok voltak s különböző hirek szárnyaltak a titok megvilágitására nézve. Először tudni akarták, hogy az illetők önkint távoztak el valamerre, s mindenféle okokat hoztak föl e vélemény támogatására; de midőn oly polgárok is tüntek el, kiknek jelleméhez a gyanu legcsekélyebb árnya sem férhetett, kiket szerető férjekül és atyákul ismertek, és akiknek pénzügyük jó rendben volt, ekkor a közvélemény rendkivül izgatott lőn. Elvégre oly számosak voltak az ily esetek, hogy csaknem kizárólag ezek képezék a beszéd tárgyát. Átalában egy titkos társulatról beszéltek, melynek tagjai esküvel lennének kötelezve egymást védeni, segiteni bármily vállalkozásban is. Habár e hirnek valódi forrásához jutni nem lehetett, következése az lett, hogy nagy számu kereskedő és tekintélyesebb egyén csatlakozott egész erejével oly czélból, hogy jeles egyének nagyobb számmal alkalmaztassanak a titokrendőrséghez, ekkép remélvén a gonosztevőket kézrekerithetni.

Igy állottak a dolgok az előbb leirt időben. Azon éj után, midőn dr. Charltont a gazok Milburn lakásáról elhurczolták, másnap késő este, a williamsburgi magános laknál egyenként és párjával több férfi jelent meg, kik a hátsó kapun besurranván, a már ismert kopogtatás és jelmondatok után beeresztettek a lak belsejébe. Ezek a már ismert földalatti helyiségbe szállottak alá a lépcsőkön s egyenesen amaz ajtó felé tartottak, mely fölött e szó volt olvasható: „Tanácsterem.“

Nagy, tágas terem volt ez, melyben köröskörül számtalan karosszék volt elhelyezve s ezek közt egy emelvényen egy nagysága által a többi közül kiváló szék. A talaj, a falak, székek és minden egyéb tárgy fekete posztóval volt bevonva, s csupán az elnök vagy főnöknek széke volt megaranyozva. Az emelvény fölött e szavak álltak:

„Kölcsönös védegylet.“
„Mioltalmat esküszünk egymásnak!“

Lassanként megtelt a terem; valamennyi tag, mihelyt székét elfoglalá álczát vett föl, mely arczát tökéletesen eltakarta. Pontban 12 órakor éles siphang hallatszott s ugyanakkor az elnök fekete álczával arczán, elfoglalta helyét s a gyülés megkezdődött. A tárgyalások eleinte a társaság pénzügyeire és egyéb intézkedésekre vonatkoztak, azután egy tag lépett az emelvényre s oly tárgyról beszélt, mely mindnyájának osztatlan figyelmét vonta magára. Arról tett e tag részletes jelentést, hogy számos kereskedő s tehetős egyénekből álló társaság alakult e titkos társulat fölfedezésére. E tag sokáig beszélt s végre azt az inditványt tette, hogy a fenyegető veszély folytán a társulatot jó lenne félévre feloszlatni, ugy vévén, hogy ha ez idő leforgása után a tagok ismét összejönnének, minden gyanu elhárulna rólok.

Majd a főnök lépett a szószékre és kérte, engedtessék meg neki, hogy a tárgyra nézve valami megjegyzést tehessen. Ő is elismeré, hogy a városban nagy izgatottság uralg, azonban kijelenté, hogy neki bő alkalma volt a nép között észlelődni és mindenről részletes tudomást szerezni magának, s ennek folytán szerencsés kijelenteni, hogy a titkostársaság felől keletkezett hirek tisztán esetlegesen támadtak [illegible] szélyes jellegüek, amennyiben senki sem tud afelől semmi bizonyost mondani. Azonkivül kijelenté az elnök, hogy még egy más tárgyat is szőnyegre akar hozni. Tudva van — ugymond — a tisztelt társaság előtt, hogy ama fiatal ember, ki hónapokkal ezelőtt mint a társulat czéljainak és müködésének akadályozója elfogatván, módot talált a megszökésre, és ő most — t. i. szónok — oly szerencsés helyzetben van, miszerint tudathatja, hogy e szerfelett veszélyes egyén ismét elcsipetett, biztos őrizet alá van helyezve, s ő ezennel a gyülés határozata alá bocsátja, mi történjék a kérdéses egyénnel.

Átalános tetszészaj követte e beszédet s a közohaj abban pontosult, hogy a fogoly elővezettessék.

Az elnök két tagot jelölt ki, kik a foglyot bevezessék, mire ezek távoztak s nehány perczczel később dr. Charltonnal tértek vissza. Ez szilárd lépéssel haladt előre és arczán legcsekélyebb levertség sem látszott. E sötét tömeg látására azonban annyira elbámult, hogy meresztett szemmel, kiváncsilag vizsgálta a jelenlevőket.

Kis szünet állt be. Majd ismét felállott Leyton Gáspár.

— Testvérek! — szólt — ez a fogoly, a ki felől az előbb emlékeztem. Tőletek függ most elhatározni, mi történjék vele. Minden előtt ama kérdést kell tennem, van-e valaki, ki az ügy szabályszerüsége ellen kifogást tenne. Alapszabályaink értelmében öt perczig várok, és ha ezalatt semmi ellenvetés nem merül fel, az itéletet haladék nélkül ki kell mondanunk.

Gáspár ismét leült s a szögletben álló nagy fali órára tekintet, melynek mutatója ép öt percz hiján 1 órát jelölt. A teremben siri csend uralgott, melyet csak az óra ketyegése zavart. Senki sem szólt, senki sem mozdult; mintha csak mindnyájan kövé váltak volna a gonosztevők. Reginaldon bizonyos nyugtalanság kezde most erőt venni s megborzadva tekinte az órára. Hol volt ő most és hogy jutott ide, arról fogalma sem volt.

Emlékező tehetsége csak ama pontig terjedt, hogy ő Milburn szobájában elaludt s midőn fölébredt, börtönben érezte magát. Hogy ama férfi, ki az előbb beszélt, Milburn volt, annyira a környezet benyomása alatt nem terjedt gondolata.

Tompán hangzott a szögletből az 1 óra és e [illegible] kalapácsütése is.

(Folyt. köv.)

* **Sajtóper.** Weisz Zsigmond, mint a Schwimmer József kereskedői czég tagjának, Sonnenfeld Zsigmond nagyváradi ügyvéd elleni sajtóper tárgyalása jövő szerdán, máj. 18-án d. e. 8 órakor leend, melyre jónak látjuk a közönséget ujolag figyelmeztetni.

* **Szivar hiány.** A brittanika szivaroknak nálunk jó keletök lehet; tegnap már egy darab sem volt kapható a városon, a mi különben a szivarárusok részéről legalább is egy kis elővigyázatlanság.

* **Jellemző adat.** Utólagosan jött tudomásunkra, hogy keritették kézre a mult számunkban emlitett csaló izr. fiut? A fiu neszét vette, hogy őt be akarják csipni, és sejtette azt is, hogy két izr. „rokona“ ezt jól tudja; ezért igért nekik 50 ftot, hogy fel ne jelentsék. Meghallották ezt az itt ismeretlen üldöző izr. polgárok is, s kezdték elterjeszteni azt a hirt, hogy a kapitányi hivatalnál 200 ft van letéve, számára annak, ki a csaló fiut feljelenti. A két „rokon“ kapva az alkalmon, rögtön feladta a ficzkót.

* **A vénkerti szőlősgazdák,** kiket utjok a csemete-utczán visz keresztül, megbotránkozással tapasztalják ott, hogy majd mindenik udvarról egyenesen az utcza közepére bocsáttatik ki a viz, és egyébb elhasznált folyadék, mi által részint az átjárás gátoltatik, részint a levegő tétetik büzhödtté, a viz folytonos kibocsátás, és el nem vezethetés miatt állandó mocsárt képezvén. Felhivjuk a hatóság figyelmét e rosz szokás mielőbbi meggátlására. (Beküldetett.)

* **Az ablaktörések** ismét előkerültek; tegnapelőtt este Széchenyi utczán ugyanis tiz ablakot zuztak be. Jó volna már példásan büntetni azokat a könnyelmü ficzkókat, hogy esztelen szeszélyeiknek a más nyugalmát és biztonságát ne ejtsék áldozatul.

* **A nagyerdőn** tegnap botrányos eset történt. Valami gazember megfogott erővel egy 13 éves fiut, s azt a sürübe buzván, ruhájától megakarta fosztani. A vakmerő tettes elfogatott. Intő példa ez is a szülőknek, hogy gyermekeiket ne engedjék mindenütt szabadon kóborogni.

— **Sürgönyforgalom** május 14-én a helybeli m. k. távirdai állomáson. A pénztárnál felvétetett sürgöny 50 db. megérkezett és kézbesittetett 44, felvett 159, kiadatott 159, összesen 412. — Május 15-én a pénztárnál felvétetett sürgöny 48, megérkezett és kézbesittetett 55, felvett 171, kiadatott 171, összesen 445 db. — Dobrowszky.

– **Meghaltak.** Máj. 14. Csap. Erdei Bálint 70 éves, arczrákban. Czegléd Mészáros István fia István, 1 hetes, ránggörcsben. Czegléd Kis Bálint fia Gábor, 1 és fél éves, tüdősorvadásban. Máj. 15. Pétf. Kis Imre fia Imre, 8 éves, tüdővészben.

Rom. kath. máj. 7. Özv. Pandurov. született Stoikovics Makrina 62 éves, végelgyengülésben.

Fővárosi értesitő.

** Melczer István a legf. törvényszék elnöke holnap tartja esküvőjét özv b. Uckermanné, szül. Lopresti bárónővel.

** A terézvárosi ellenzéki választók máj. 21-én kirándulást rendeznek a budai hegyek közé.

** A budai szinházban Megyaszai Ilka és V. Krecsányi Sarolta ügyes soubrettek mellett az elbájolt közönség már több izben demonstrált; a két párt vetélkedve tüntette ki kegyenczét koszoruival és tapsaival, a minek az eredménye az lett aztán, hogy az előadás [illegible]

meg-megszakadt, s a támadt éktelen lárma csaknem megsüketité a pártatlanok füleit. Erre a budai kapitányság intézkedett, de nem épen a legdiplomatikusabban. Meghagyta ugyanis az illető énekesnőknek, hogy a tapsoló közönség előtt, felvonások végén csupán egyszer jelenhetnek meg. Mi köze ehez a kapitányságnak? Hiszen ha már szokásban van, (mely szokás szerintünk is igen rosz) hogy a közönség tetszését nyilvánithatja, nincs értelme e parancsnak a szereplők irányában, kik előadások alkalmával a közönség szolgálatában állanak.

** Villámcsapások. A mult heti zivataroknál a villámok is nagyban szerepeltek. Első izben beleütött a Buda-országuti barátok egyik tornyába, megsérté a tetőt s az ablakokat, ezután a sekrestyébe futott és ott összetörte a vaskályhát. Második izben a bombatéren ütött be a villám a Kaesz-féle házba, de nagyobb kárt nem tett. A Laudon utczánál is leütött Pesten, hol egy bérkocsist ért a villám s az rögtön összerogyott; teste egészen megszenesedett.

** A terézvárosi kültelken van egy elhagyatott kut, mely mellett a napokban több gyermek játszogatott s játék közben egyik gyerek beleesett a jeltelen veszélyes gödörbe. A játszótársak erre nagy zajt ütöttek, mit két közelben levő kömüves legény meghallott s a helyszinére sietvén, megmenté a már halállal küzdő kis szerencsétlent.

** Szerencsétlenségek. — A lánczhidról egy ismeretlen ember ugrott a Dunába; a hidon egy sárga kalapot s két pénztárczát hagyott, ez utóbbiakban nem találtak egyebet egy félkrajczárnál. — Ugyancsak a lánczhidon egy fiatalember tegnapelőtt elgázoltatott. — Ó-Budánál egy hajóvontató bukott a vizbe, s azonnal ugy elmerült, hogy hulláját nem lehetett többé feltalálni.

** Gr. Károlyi István, ki a mult héten, a pesti lapok közleménye szerint a lóversenyről visszatértében, nem tartotta meg a hajtásoknál az utvonal jövő-menő rendét, s az erre őt figyelmeztető constablerre nemcsak nem hederintett, de sőt azt ostorával meg is érintette: a „Hon“ legközelebbi számában egy nyilatkozatot tesz közé, mely szerint ő nem szándékosan hajtatott ki a sorból, hanem lovai megbokrosodván, — kénytelen volt átcsapni, hogy ily módon lovai irámának némileg szabadabb tért szerezzen, s hogy ez által saját fogatját, valamint az előtte haladó bérkocsit az összeütközés veszélyétől megmentse. Azon ostorcsapás pedig mely jelezve volt, szinte nem szándékosan, csupán önvédelemből tétetett, mert midőn a dühöngő constabler fegyvere elővillant, zavarában nem a constablerra kifelé, hanem önmaga és a fegyver közé egy egyenes mély ostorcsapást mére — természetesen mentségül.

Belföldi hirek.

*** Egy dunántuli tanfelügyelőről ezt az őszinte vallomást irja egy „kormánypárti“ lap: Mit láttunk eddig? (t. i. a tanfelügyelő működéséből,) — semmit, hanem ha azt, hogy a törvény holt betü, az iskola üres, a gyermek kóborol, libáknál áll s a rektor tengerit kapál. —

*** Meglakolt. A csornai (győrmegyei) vásáron bizonyos ember kilopta egy aszszonyság pénzes tárczáját, ez észrevette csakhamar, s lármát ütött és a nép halálra verte volna már a tolvajt, ha a rendőrök meg nem szabaditják.

*** Akasztott ember. Egy ismeretlen ősz egyén függve találtatott e napokban F. Vásárhely mellett, még nem tudják öngyilkos volt-e, vagy más által gyilkoltatott meg.

*** Mándoki Béla a jövő hétfőn fog először fellépni Nagyváradon.

*** Gyermekrablás. Kalocsán három koldus elrabolt egy az országuton játszó kis lánykát, de a gyermekrablót Kecskeméten elérték, és a leány is épen találtatott meg. A koldus törvényszék előtt áll.

*** A májusi esőzések folytán a Maros és Körözs kiöntéssel fenyeget, ez utóbbi folyó még a nagyvárad- kolozsvári vasutnak is ártott, amennyiben Révnél a töltéseket megrongálta.

*** Felhőszakadás volt közelebb Váczon, az utczákon özönnel folyt a viz, jégdarabok is hullottak.

Külföld.

— **Francziaországban** a népszavazás eredményén kivül most a legtöbb érdekeltséget az uj cabinet megalakulása veszi igénybe. Tagjainak névsora nincsen még megállapitva, azonban bizonyos, hogy a külügyek vezetését Grammont herczeg fogja átvenni, ki eddigelé bécsi franczia követ volt. Az uj „Presse“ párisi levelezője azon nem csekély jelentőségü álli tást koczkáztatja, hogy Grammont meghivása a külügyminisiterium élére annyit jelent, hogy maga Napoleon veszi ismét kezébe a külügyek vezetését. Gróf Daru, az eddigi franczia külügyér nem tetszett Napoleonnak, miután önállóságot tanusitott. Ellenben Grammont herczeg engedelmes eszköze lesz a császár terveinek. A herczeg 1819-ben született és csak 1851-ben lépett politikai pályára. Előbb Kasselben, aztán Stuttgártban, aztán Turinban képviselte Franczia országot. 1857-ben a római udvarnál lőn követ, hol eleinte mint buzgó katholikus nagy kegyben állott. Midőn azonban Olaszország elfoglalta a pápai állam egy részét, Pius dühös lőn rá, mivel Grammont ezt meg nem akadályozhatta. Visszalépett tehát a római követségről. 1861-ik nov. 4-én a bécsi udvarhoz neveztetett ki nagykövetté, s azóta mostanáig e tisztet viselte. — Közoktatásügyi minister egy távirat szerint Laboulaye Ede lesz, az ismert publicista. E hir azonban még megerősitésre vár.

Az uj „Presse“ Grammont ministeségére nézve követk. fontos távsürgönyt kapja Berlinből: Berlini diplomatiai körökben Grammont herczegnek leendő kineveztetését a franczia külügyministerium élére ugy tekintik, mint megerősitését az osztrák-franczia egyetértésnek, miért itt némi nyugtalanság uralkodik.

— A **belga** kamra bizonytalan időre elnapoltatott. A belga király Angliába utazott, Viktoria királynő látogatására.

— A forrongás, mely déli **Olaszország** némely vidékein kitört még mindig tart. Cecina mellett szintén egy köztársasági fölkelési csapat mutatkozott. A catanzaroi fölkelők, egy nápolyi távsürgöny szerint, nem oda valók, hanem idegenek, kik e hó 7-eikén kötöttek ki. Hogy Menotti Garibaldi szolgálatát a kormánynak fölajánlotta volna (a miut azt Lanza tudni vélte), alaptalan; Menotti csupán fölszólitás folytán jelenté ki, hogy a fölkelőkkel nem áll összeköttetésben. — Az olasz ellenzék a kamrában oly magatartást követ, melyből nem lehet következtetni azt, mintha a fölkelőket támogatná. Magán levelek szerint a demokratikus párt a Franczia országból kiutasitott Cernuschi képviselő jelöltségét erélyesen támogatja s megválasztatása bizonyosnak mondható.

Könyvészet.

Ujabban megjelent könyvek, melyek kaphatók Telegdi Lajos könyvkereskedésében Debreczenben.

Papramorgó. Barátfülek 3. füzet — ft 80 kr.
Coelibatus és polgári házasság. Tartalma: 1. A gazdasszony; egyháztörténeti tanulmány. 2. Egynémely főtiszt. és nagyságos agyvelőnek sajnos aberratiói a polgári házasság dolgában. ára 1 ft — kr.
Szőllősy Ferencz, az emigratio tagja. Kossuth és a magy. emigr. török földön. 1 ft 20 kr.
Gr. Széchenyi István „Blick“-je. közli K. Papp Miklós. 3 füzet ára. 1 ft 50 kr.
Magyarország európai hivatása és Deák Ferencz. Ára 1 ft 20 kr.
Törvényjavaslatok. 1. Az elsőfolyamodási bíróságok rendezéséről. 2. A birósági végrehajtókról. 2. A királyi ügyészség szervezéséről. 4. A békebiróságokról. 5. Az államtisztviselők nyugdijazásáról. 6. A köztörvényhatóságok rendezéséről. 7. A községek rendezéséről.
Magyarországi rendeletek tára, 1870. Első és második füzet — ft 60 kr.
Bélyeg és illeték dijszabás. 1870. Szeniczei Gusztávtól. Ára 1 ft 40 kr.
Lőutasitás a magy. kir. honvéd gyalogság számára. Ára — ft 50 kr.
A magyarországi kath. autonomiai választási szabályok megállapitása végett 1869. jun. 21. előkészitő gyülés naplója. Ára 2 ft 40 kr.
Unitárius irók a XVI-dik századból. 1. A nagyváradi Disputatió. Ára 1 ft 36 kr.

Legujabb.

— **Pest,** május 16, délutáni 3 óra, 30 perczkor. (A „Debreczen“ magánsürgönye.)

A képviselőházban a határőrvidéki ügy van napirenden. A quotaemelés miatt Tisza K. erősen megtámadja Lónyait. Madarász szemére veti a balközépnek, hogy elősegitette a közösügyek s a delegátio létrejövését. Holnap szavazás.

— **Pest,** május 16. Párisban holnap fognak közöltetni a népszavazásra vonatkozó okmányok. Grammont herczeg helyére, ki a franczia külügyministerium élére lép, bécsi franczia követül Latour d'Auvergne herczeget emlegetik.

Közgazdászat.

(E) Debr. maj, 16. A heti sertésvásár elég látogatott volt, sok sovány sertést hajtottak, csapatos is volt sok, a mult heti árak mellett a kelendőség középszerünek mondható, hizott sertést is többet hajtottak a megelőzött pár hétinél a kelendőség itt is csekély volt, a vevők tartózkodók az árak alább száltak, font számra 23—25 kron kelt. Szalonna árak ugy mázsa, mint font számra változatlanok.

Az elő heti vásárra már is nagy számmal érkeztek minden felől a vidéki szekerek, sok élet hozatott főleg tengerit a mi mostanában mindég kevés és keresett volt Szatmár tájékáról nagy mennyiséggel szállitottak, a holnapi hetivásár népesnek mutatkozik, az árak 40—50 kral alább száltak.

Az első gyümölcs a peszméte ujság gyanánt már párnap óta megérkezett piaczunkra 1 itcze 16—18 kr. — Idjárásunk meleg napfényes, tegnap óta szeles.

Nyilttér.

Az „István“ gőzmalom-társulat

azon t. cz. részvényesei, kik az 1868. é. április 26-ki társulati közgyülés határozatából kibocsátott uj részvényekre szóló

ideiglenes igazolványok

birtokában vannak, ezennel felszólittatnak, miszerint a 9-ik 10% részlet, és pedig egy egész részvényre 10 ftot f. évi **junius l—15-ig** a társulat irodájában (czegledutcza Kaffka-ház) befizetni sziveskedjenek.

Debreczen, május, 16. 1870. 204. 1—0

A képviselő választmány.

167-dik árjegyzék

az „István“ gőzmalom gyártmányairól. (Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.ben, kötelezettség nélkül).

Ingyen zsákkal.

	ft.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	14	40
B. Ugyanaz apró szemü	14	40
C. Dara középszerü	13	40
O. Királyliszt	14	20
1. Lángliszt	13	40
2. Montliszt	12	60
3. Zsemlyeliszt különös	12	20
4. Ugyanaz	11	—
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	9	—
6. Ugyanaz II. rendü	8	—
7. Barna kenyérliszt I. rendü	7	20
8. Barna kenyérliszt II. rendü		
Rozsliszt I. rendü		
Rozsliszt II. rendü		
00. Árpakása	17	—
0. Árpakása	15	—
1. Árpakása	11	—
2. Árpakása	9	—
3. Árpakása	8	—
Árpadara	10	—

Zsák nélkül.

Lábliszt	4	20
Korpa	2	20
Árpaliszt	4	20
Simaőrlés mázsánként	—	60
Darálás „	—	50

A buza- és rozs-készitmények eladása netto 150 bécsi fonttal, az árpakása netto 100 bécsi fonttal — ingyen zsákba pakolva — történik.

Debreczen, május 15. 1870.

2 23

Bécsi tőzsde, máj. 14. Cs. arany 5.86. ezüst 121.50

Felelős szerk. s kiadótulajd. Orbán Károly.
Szerkesztőtárs: Borosty[illegible] Sándor.

HIRDETÉSEK.

Több darab ó és uj kád,

továbbá egy keményitő-gyárhoz megkivántató készületek, u. m. **sajtó, tisztitó- és zuzógépek,** szabad kézből eladatnak. Értekezhetni Széchenyi-utcza 1813. sz. a. 202. 1—3

Nyavalyatörési görcsöket (Fallsucht) gyógyit

doktor **Killisch O.** nehézkór-gyógyász **Berlinben;** — Louisenstrasse Nro 45, ki már több, mint száz ily betegséget gyógyitott ki. Értekezhetni vele levél utján. 157. 7—38

ÉRTESITÉS.

Kir. szab.

Azienda assicuratrice
TRIESTBEN.

A jégkárok elleni biztositás időszaka közelitvén, bátorkodik az alábbirt főnökség a t. cz. közönséget e biztositási ág használatára ezennel tisztelettel fölhivni. Hogy pedig a t. cz. birtokos urak e részben számosan hozzá járulandnak, annyival is biztosabban reményli, mivel az AZIENDA a **legszabadelvübb** biztositási föltételeket szabván, **oly dijakat** használ, melyeknél **jutányosabban** egyetlenegy, ez országban létező hasonló intézet sem számolhat.

Hogy az AZIENDA minden törekvését mindenkor csak oda irányozza, miszerint a sokfelé elágazott üzlete irányában a már több mint 47 évi hosszu időszak alatt kivivott **közbizalomnak** a jégkárbiztositásoknál is megfelelhessen: a napi sajtóban gyakorta előforduló több jószágkormányzóságok és más egyéb felek részéről nyilvánitott dicsérő elismerések tanusitják.

Minekutána a fizetendő dij **ugyanaz** marad, akár **most,** akár **később** történik a biztositás, természetes, hogy csak a biztositónak **saját érdekében** fekszik, azt mielőbb kezdeményezni, mi által már a közelebbi jégverés esetnél — a biztositás már életbe levén léptetve — a kárpótlás jogosan igénybe vehető.

Kelt Debreczenben, május 5. 1870.

Eziránt, valamint **tüz- és életbiztositásokat** illető közelebbi fölvilágositással legnagyobb készséggel szolgál.

196. 3—6 **A főügynökség: Katz Jakab,**
irodája: Széchenyiutcza 1762. sz. a.

Hirdetés.

3839/362. A **„magyar kölcsönös biztositó bank“** szerencséjének tartja ezennel közhirré tenni, hogy ingó és ingatlan vagyonokban ***tüz vagy jég által okozható károk*** elleni biztositás által az alapszabályok értelmében ezen kölcsönös intézethezi járulhatást a mai napon megindította, minélfogva ezen intézethezi csatlakozásra a tisztelt közönség anynyival is inkább felkéretik, a mennyiben itt mindnyájan, egy mindenkiért s mindenki egyért kölcsönösen jót áll. Ennélfogva a közpénztárba minden biztositó csak annyival járuland, menynyit az elkerülhetetlen kiadások és netaláni káresetek fedezése megkiván; minden ezen intézetnél elérhető előny tehát az összes biztositott tagok javára esik, aránylag köztük oszlik fel.

Bővebb felvilágositást az igazgatóság Pesten, József-tér 7-ik szám alatt (Mocsonyi-ház fürdő-utczai rész) — valamint egész Magyarország és hozzákapcsolt tartományaiban a fő és vidéki ügyvivőségek teljes készséggel nyujtandnak, a hol is ezen intézethezi csatlakozás egyelőre ***akár tüz, akár jégkármentési ágára nézve*** eszközölhető.

Kelt Pesten, 1870. évi május hó 8-án.

Az igazgató választmány nevében

Tisza László, elnök. **Kulissecky János,** vezér igazgató.

201. 1—3

Mint egyikét a legelőnyösebb és legszolidabb vállalatoknak ajánlja aluljegyzett bankczég a *Hamburg államtól engedélyezett és biztositott* **nagy**

pénzkisorsolást

több mint egy millio 718,000 tallérral.

A legmagasabb nyerési esély tesz.

250,000 m. **vagy** ***100,000*** **ezüst tallért.**

A főnyeremények: *150,000, 100,000, 50,000, 40,000, 30,000, 25.000, 2: 20,000, 3: 15,000, 4: 12,000, 1: 11,000, 4: 10,000, 5: 8000, 7: 6000, 21: 5000, 3: 4000, 35: 3000, 126: 2000, 5: 1500, 4: 1200, 205: 1000: 255: 500, 2: 300, 353: 200, 13,200: 110* stb. stb. *márka*; összesen több mint *26,000* nyeremény fog nehány hó alatt tervszerüség kibuzatni.

A kihuzott sorsjegyek felénél többel: *nyeremény jár.*

Az öszlet beküldetvén, szétküldök *„eredeti sorsjegyeket“* a **május 18. és 19-én** megtörténő huzáshoz következő szabott árakon:

Egy egész **8** frt, egy fél **4** frt, egy negyed **2** frt osztr, bankjegyekben, a *legpontosabb* szolgálat biztositása mellett. — Minden résztvevő tőlem az *államtól btztositott eredeti sorsjegyeket kapja kezéhez;* minélfogva *össze nem tévesztendők azok a tiltott igérvényekkel.* Az eredeti terv minden megrendeléshez *ingyen* mellékeltetik, és a nyeremény pénzek, valamint a hivatalos nyereménysorszám-jegyzék pontosan megküldetnek.

Azon bizalom folytán, melyet e sorsjegyek rövid idő alatt kivivtak maguknak, jelentékeny megbizásokat várok, és a legkisebb megbizások, a legtávolabbi vidékekre is, pontosan teljesittetnek. Sziveskedjenek tehát az illetők *mielőbb bizalmasan és közvetlenül* aluljegyzetthez fordulni 185. 7—8

Adolf Haas,
állami banküzlete Hamburgban.

Eladó emeletes ház

Debreczenben az **egyházkéren** a 345. sz. a. **emeletes ház, 14 holdnyi ondódi külső földével** együtt szabad kézből örök áron eladó. A háztelken van elől 2 nagy lakosztály, mindenik 5 szobából, külön konyhával, kamarával, pinczével, padlással és fatartóval; egy bolti helyiség, pinczével és raktárral, hátul az udvarban 2 szoba, több kamara, kocsiszin és 2 istálló. — Értekezhetni **Márton Lajos és Imre Gábor** ügyvédekkel helyben nagypéterfia 971, és nagyujutczán 1703-ik szám alatt. 203. 1—5

Eladó butorraktár.

Egy már több év óta fenálló és **jól rendezett butorraktár** kedvező feltételek mellett minden órán **szabad kézből eladó.**

Értekezhetni a tulajdonos

178. 4—6 **Sveiczer Jánosnál.**

Eladó birtok.

A homokkertben egy elkülönitett, deszkával körül keritett, disznóhizlalón kivül mindenre használható **1300□öl helyiség** szabad kézből eladó; értekezhetni szél-utcza 2480. sz. a. tulajdonos **Bihari Jánossal.** 203. 2—

Debreczen. 1870. Nyomatott a város könyvnyomdájában.